

FOUNDING
MOTHERS
FEMINISTIS
CHE
PODCAST
MAKEN
VLOTTE
OVERSTAP

NAAR HET THEATER

Gezien op 26 oktober 2022, De Kleine Komedie, Amsterdam

Al vier jaar lang bespreken Nydia van Voorthuizen en Marie Lotte Hagen in hun podcast *DAMN, HONEY* de shit waar je als vrouw van deze tijd mee moet dealen. Nu maken de *founding mothers* van het feministisch platform de overstap naar het theater – niet met een *live* podcast, maar met een vlotte en bij vlagen hilarische theatershow.

In *Zelf weten* staan Van Voorthuizen en Hagen op het toneel – in eerste instantie als zichzelf, maar ook als uitvergroete versies daarvan, met af en toe een uitstapje naar een typetje of in vermomming van een manspersoon. De honeys hebben een boodschap te verkondigen en die is, in vlotte regie van Stephanie Louwrier, in theatrale vorm gegoten. Er zijn grappige sketches, dansbare muzikale parodieën en autobiografische vertellingen die met beeldende rekwisieten kracht bij worden gezet (bijzonder memorabel is een touw dat aanleiding vormt voor een anekdote over een allesveranderende gymles). De vierde wand wordt voortdurend doorbroken en Van Voorthuizen en Hagen schakelen kundig tussen hun rollen, waarbij ze niet nalaten om tussendoor commentaar te geven op hun eigen voorstelling ('volgens mij vinden de mensen het heel leuk', zegt Hagen tegen Van Voorthuizen).

Heel erg leuk is het. Het acteerwerk moet in het begin nog wat uit de verf komen, maar al gauw komen Hagen en Van Voorthuizen in een *flow* en laten met hun overtuigende *stage presence* zien dat ze op het toneel als een vis in het water zijn. Zoals te verwachten, wordt publieksparticipatie niet geschuwd; wie wil mag haar ervaringen delen over klaarkomen, rekwisieten helpen lanceren bij een act over masturbatie en meezingen met een carnavalskraker over de vulva. Ook krijgt het publiek, aangemoedigd door de hosts, een lesje in aangeven wat het lekker vindt bij seks. Van Voorthuizen en Hagen reageren snel en soepel op de reacties uit de zaal; hier werpt hun jarenlange interviewervaring zijn vruchten af.

De vlaag van schroom die bij een deel van het publiek te bespeuren valt zodra gevraagd wordt om masturbatie-ervaringen te delen, kenmerkt een van de momenten waarop de urgentie van *Zelf weten* voelbaar wordt. *Zelf weten* is niet uitsluitend vrolijk verpakt vermaak, maar ook een pleidooi

voor educatie, feminisme en emancipatie. Er is dan ook behoorlijk wat om ontevreden over te zijn, zoals Van Voorthuizen tegen het einde demonstreert in een zinderende woede-uitbarsting, waarin ze zich het stereotype van de boos schreeuwende feminist met verve toe-eigent. Haar kwaadheid wordt kracht bijgezet door de cijfers die worden gedeeld (over salarisongelijkheid en seksueel geweld bijvoorbeeld), want die liegen er niet om.

Toch is de show op zijn sterkst op de momenten dat alle shit wordt getheatraliseerd. Of dat nou is in een Tel Sell-achtige parodie voor een *no rape suit* of een soepel nummer waarin Van Voorthuizen en Haagen op een aanstekelijke choreografie een scala aan schoonheidsproducten opsommen.

Menige vrouw zal zich – zowel tot hilariteit als tot haar frustratie – kunnen herkennen in al wat de revue passeert, met onderwerpen als zelfhaat, dieetcultuur, het schoonheidsideaal, het taboe op menstruatie en de orgasmekloof. Maar ook de man (en niet-luisteraar van de podcast) die mij naar de voorstelling vergezelde zei zich goed vermaakt te hebben. Dat stemt toch hoopvol, zoals ook het epische slot dat doet. In een Michelangelowaardig tableau maken Van Voorthuizen en Hagen daar een beginnetje aan het opruimen van alle shit. De eerste stap is gezet, nu is het aan ons om het stokje over te nemen – en van deze charismatische honeys neem je dat graag aan.

Foto: Casper Koster